

Vody Zapomnění

edno sto a dvacet věků je tomu, co ke zkáze odsouzený lid pronikl hluboko do tajemství zla. A pak se nejjasnější bohové rozhodli ty bezbožné, nevěřící duše ztrestat. I rozdrtili všechny vzpurné zbabělce, ten obrovský, zhoubný hmyz, jenž se protivil Světlu. Velice tehdy litovali, že se kdy zahleděli do Zapomnění, spatřili tam první z tmavého lidu a přivítali je jako bratry a sestry.

ítězná knížectví spatřila, jak velká je zkaženost svéhlavých duší, a viděla, že jsou zatíženy hříchem a plny pokušení. Rozhodla se tedy pokárat daedrické kmeny a rozdrtit temný rod s kladivem v ruce.

emnota však bude vždy soupeřit se světlem, a obrovské byly síly, jež dýchaly v prázdnotě a pustině jedna přes druhou. A žádná přísaha je nemohla spoutat, tak hluboká byla jejich nenávisť a věrolomnost. Jakmile se brány otevrou, kdo je zavře a zastaví vzdouvající se příliv?